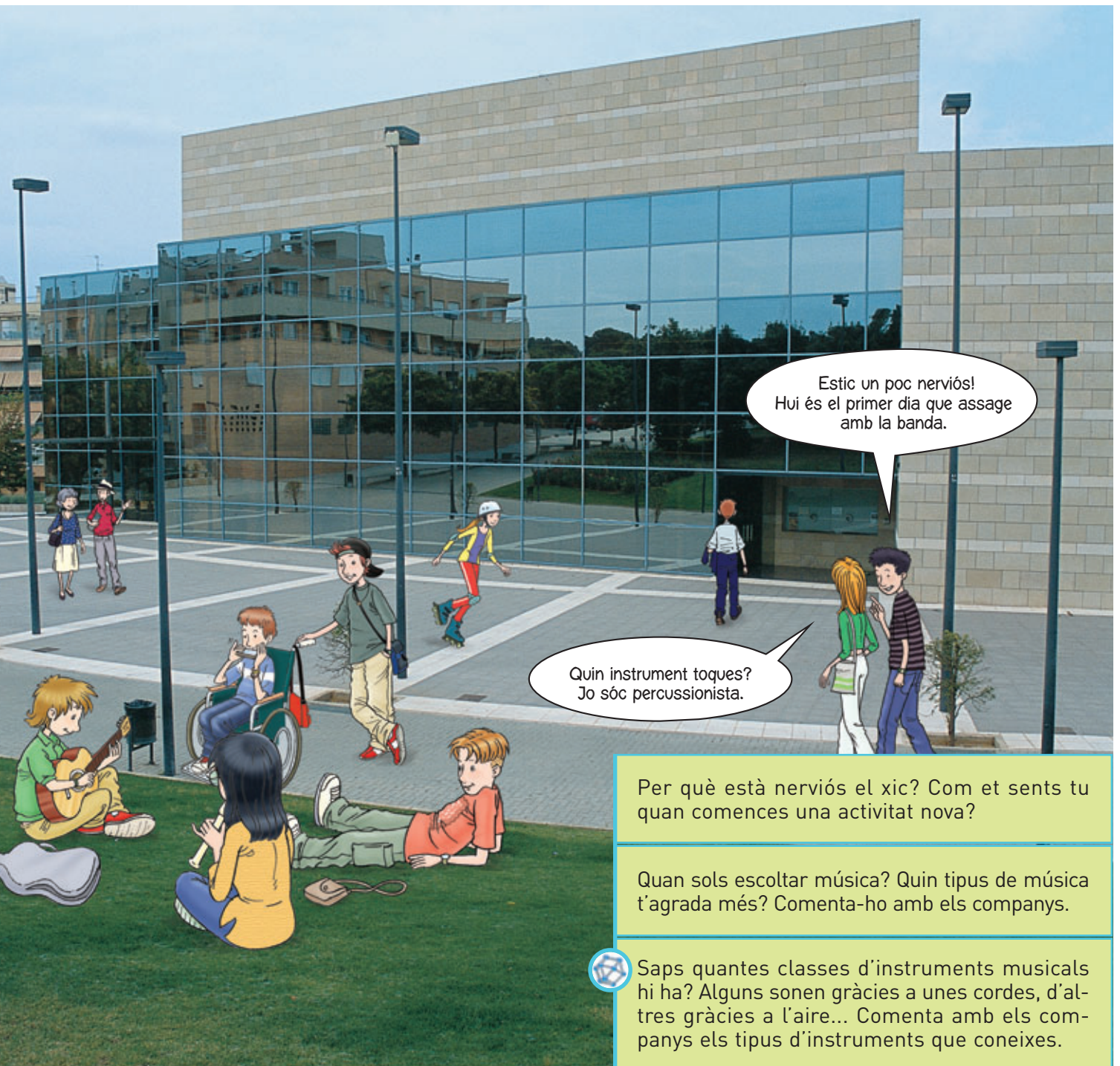

3

Música, mestre!

La música és molt present a la Comunitat Valenciana. En quasi tots els pobles hi ha, com a mínim, una banda de música. Des de ben menuts, els xiquets viuen l'alegria de la música als carrers. Per això, molts aprenen a tocar un instrument i somien interpretar les obres dels grans músics. L'esforç i la dedicació mereixen la pena. Tu també hi tens les portes obertes: passa endavant!

Estic un poc nerviós!
Hui és el primer dia que assaigo
amb la banda.

Quin instrument toques?
Jo sóc percussionista.

Per què està nerviós el xic? Com et sents tu quan comences una activitat nova?

Quan sols escoltar música? Quin tipus de música t'agrada més? Comenta-ho amb els companys.

Saps quantes classes d'instruments musicals hi ha? Alguns sonen gràcies a unes cordes, d'altres gràcies a l'aire... Comenta amb els companys els tipus d'instruments que coneixes.

La ratolina Perla s'ha assabentat que les rates volen fer un atac terrible contra els ratolins. Per això, decideix advertir els ratolins del magatzem. I a penes guaita per un forat de la caixa, es troba enmig d'una fabulosa festa amb orquestra. Com deu ser un concert per a ratolins? Quins deuen ser els músics?

El meu germà al cau del concert

Les rates havien dit que atacarien a les nou i tenia por de no tindre temps d'avisar els ratolins.

El magatzem era tan immens que una vegada dins, em va semblar que tornava a estar fora. Mirara on mirara, veia caixes de fusta amuntegades que s'enlairaven com blocs de pisos, amunt, amunt fins al sostre, on hi havia claraboies de vidres glaçats. Seguint la forta olor de ratolí vaig arribar a la part de davant de l'edifici, on vaig trobar un vell que dormia en una butaca. Portava un uniforme de vigilant de color verd fosc i, caragolat als seus peus, hi havia un gran pastor alemany. Tots dos dormien, però no me'n vaig fiar. Sense apartar la vista del gos, vaig passar per davant seu fent una gran volta.

A mesura que avançava per les fileres de caixes, l'olor de ratolí era més i més forta. Quasi podia distingir l'olor de cada ratolí. Finalment, després de girar una cantonada, vaig veure una caixa diferent de les altres. A primer colp d'ull, semblava igual. Estava feta de taulons de pi matussers, tenia suports metàl·lics als caires, tires fortes de filferro que anaven de dalt a baix i la paraula *fràgil* marcada als quatre costats. Però en un tauló de baix de tot, a pocs centímetres del terra, hi havia un forat causat per un nus de la fusta. Pel forat vaig veure una llum groga que feia pampallugues i vaig sentir música i veus de ratolins que xarraven. M'hi vaig acostar i vaig entrar.

–Benvinguda a la festa! –dos ratolins em van saludar a l'entrada del forat.– Hi ha menjar per a tothom. Serviu-vos vosaltres mateixos!

Volia parlar amb ells, però abans que poguera badar boca ja havien marxat tot ballant.

A la caixa hi havia una gran taula d'antiquari. Era molt bonica. Les potes, que representaven urpes de lleó, s'aguantaven damunt de pilotes de tennis. A prop de cada pota de la taula hi havia piles de menjar: xocolata, formatge, galetes, fruites seques, trossos de cansalada, molles de pa, fruita confitada, arrels i llavors, cereals i moltes coses més, tantes, que no podria dir-les totes. Davall de la taula, al fons de la caixa, hi havia un ciri encés. Era menut, però feia molta llum. Al costat del ciri hi havia un conjunt musical, una banda de grills i granota. La granota, de color verd lluent, seia al centre del grup i mentre ella raucava amb expressió seriosa marcant el compàs invariable, els grills tocaven fantàstiques melodies. Dotzenes de ratolins ballaven entorn de la

banda, i la seua ombra es reflectia a la paret de la caixa quan saltaven i es movien.

–Perla!

Aquella veu m'era molt familiar. Em vaig girar i em vaig quedar muda de sorpresa. El meu germanet Tony! Estava tan esverada, que els bigots se m'arriassaven.

–Tony! Què hi fas tu, ací? –vaig cridar, i li vaig fer una gran abraçada de ratolí.

Tony és el meu germà menut. La tardor passada el vaig ajudar a fugir de la botiga d'animalons del senyor Adams i el vaig deixar vivint amb Oliver i Josephine, dos ratolins de camp vellets i agradables.

–Ja no visc al camp. Ara sóc un ratolí de ciutat –va dir Tony amb decisió.

Després va vindre Lucy. Quan estava amb nosaltres a la botiga d'animalons no feia més que mirar entre les reixes per veure la tele del senyor Adams. Dret al seu costat, hi estava el seu amic, el gran actor de teatre Frederic Frech.

–Ens sentim honorats amb la seua visita –va exclamar Frederic fent una reverència amb gràcia.

–Perdona, Frederic –vaig interrompre tan cortesament com vaig poder–, però em sembla que hi ha una cosa que tots hauríeu de saber. –I vaig començar a explicar a tothom el que passava amb les rates.

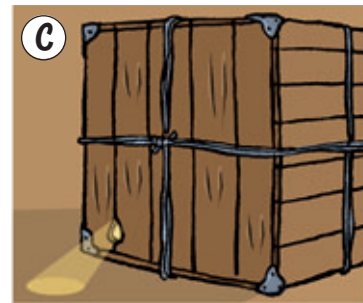
FRANK ASCH

Pirates per força. Editorial Cruïlla

1 Com és el magatzem on entra Perla? Qui vigilava l'edifici?

2 Ordena les vinyetes i escriu una descripció del lloc on se celebrava la festa dels ratolins.

3 Com reacciona Perla quan troba el seu germà? Per què reacciona així?

- Perquè creia que estava en una botiga d'animals.
 Perquè creia que continuava vivint al camp.
 Perquè creia que estava de vacances a la platja.

4 Tria tres adjectius per explicar la forma de ser de Perla i escriu-los en el quadern.

cortesa

presumida

decidida

imprudent

observadora

poregosa

5 Creus que és important ajudar els altres quan ho necessiten? Conta algun succés en què hages hagut d'ajudar un amic teu. Què va passar al final?